

عنوان مقاله:

جایگاه حقوقی قاعده فقهی منع اسراف و کارکرد آن در حقوق سرمایه گذاری

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی و حکمت اسلامی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

نسترن بیات - گروه حقوق-دانشکده حقوق- دانشگاه تهران- پردیس فارابی قم-ایران

هادی بیلدار - گروه حقوق-دانشکده حقوق- دانشگاه تهران- پردیس فارابی قم-ایران

خلاصه مقاله:

بررسی اصول و ارزش های بنیادین نظام اقتصادی اسلامی ما را به قاعده مهمی چون منع اسراف و تبذیر میرساند. این قاعده، یکی از باورها و ارزش های فقهی است که بر رفتارهای اقتصادی اشخاص در سطح خرد و کلان موثر بوده و میزان تأثیر و بازتاب آن معطوف به درجه تعهد و پایبندی دولتمردان به قاعده مزبور است. اهمیت قاعده یادشده در اسلام بر همه آشکار است هم چنان که می دانیم در آموزه های دینی و فقهی آیات بسیاری به تبیین منع اسراف پرداخته است. جایگاه این مهم از منظر قانون گذار جامعه اسلامی با مراجعه به بند ۶ از اصل ۴۳ قانون اساسی به وضوح مبرهن است. اصل یاد شده بر منع اسراف در همه شئون مربوط به اقتصاد اعم از مصرف، سرمایه گذاری، تولید، توزیع و خدمات تاکید دارد. سرمایه گذاری از حیث انبوه با توجه به رقابتی تر شدن بازارهای اقتصادی و صرف بیشتری از میزان ذخایر طبیعی از اهمیت بیشتری برخوردار است. امروزه پروژه های نیمه تمام عمرانی و سرمایه گذاری های نا فرجام به چالشی اساسی تبدیل شده است. در طول سالهای گذشته هزاران پروژه فاقد توجیه اقتصادی میلیاردی تومن از بودجه کشور را به خود اختصاص داده است. عدم بهره مندی جامعه در سرمایه گذاری های فاقد توجیه اقتصادی و پروژه های کلان با توجه به آموزه های دینی و اصول قانون اساسی مصداقی از اسراف و تبذیر است. نگارندگان بر آنند در این گفتار با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی به تبیین ارتباط قاعده مهم فقهی منع اسراف و میزان عملکرد دولت به آن با ارائه ی راهکارهای حقوقی کار آمد به جهت جلوگیری از بروز بیشتر سرمایه گذاری های کلان از جمله با افزایش اعمال تشریفات در تصویب این قبیل سرمایه گذاری ها بپردازند.

کلمات کلیدی:

حکمت، حقوق اقتصادی ایران، سرمایه گذاری، منع اسراف، نظام اقتصادی اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1381491>

